

tussega ta wōttis üttelda: Ei olle unni minno
silini tulnud keik se õ, ja ei moista minna mitte,
kuidas Sadan mo peale sedda woimust sanud, et
ma sinno wilja fallale läinud. Maiaissa rākis
temmale nūud temma furjast sūddamest, ja õigest
meleparrandamisse teest. Mees ei seisnud hea
nou vasto, waid teggi nenda, tulli ka sagge:
daste wagga maiaissat waatma, ja sai teise tee
peale ja leidis armo Jumimala jurest. Ka sai
temma mitme teisele ello juhhatamisse mārgiks,
erõõstimisefks ja toetamisefks õige tee peál. Wi:
on ta alles ellus innimenne, seit monne aasta eest
ja ep olle sedda mitte faua, on ta, wagga maia:
issa ja veel mitme teise õige ristirahwa kuuldes,
omma immelikko sūddame põõrmisse luggu isse
ülesrākinud.
